

**Avgvstini Valerii, Veronensis Episcopi, De Rhetorica
Ecclesiastica Libri III. Perqvam Ervditi**

Valiero, Agostino

Coloniae, 1582

Quo modo fiat tragica rerum expositio. Cap. XIX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69050](#)

exasperauit, non usus decepit assuetos, non feros natura possedit; docuerunt religionem, dum adorant martyrem; docuerunt etiam castitatem, dum virginis nihil aliud, nisi plantas exosculatur, demersis in terram oculis, tanquam verecundantibus, ne mas aliquis vel bestia virginem nudam videret. Hac figura sententiarum, maximè adhibenda est ad docendum aliquid frequenter in genere demonstratio. Ita sub aspectum ponere poterit Ecclesiasticus orator reipublica Christianæ calamitatem, cum docuerit, vitandum amorem huius mundi. Considerate fratres, intuemini imaginem orbis terræ; maior pars, impia Mahometi tyrannie oppressa est; In ijs, qui Christum agnoscunt Deum, quot monstra opinionum? quot portenta habent? quam varij & pestiferi errores, multorum mentes infecerunt? nos qui sanctam matrem Ecclesiam sequimur, & in fide non erramus, nostram fidem operibus non confirmamus: vix fides, vix sinceritas, vix pudor apud nos reperitur.

Quo modo fiat tragica rerum expositio.

Cap. XIX.

ILLVSTRIS etiam explicationis est, lamentabilē aliquid et acerbum tragicè exponere, tum misericordiae commouēdæ causa, tum horroris; huiusmodi exemplum est apud beatum Basiliū, & in oratione de martyre Gordio: Tota urbe tumultus erat, summaq[ue] rerum omnium perturbatio, à viris sanctissimis atque integerim prædæ abigebantur, pecunia diripiebantur, hominum, Christi amantium corpora lacerabantur, per medium urbem matronæ trahabantur: non pueritia misericordia

cordia erat, non verecundia senectutis; innoxij & insontes homines supplicia facinorosorum sustinebant, ad recipiendos iustos carceres augusti, domus opulentæ & copiose deserebantur, profugorum & miserorum exulum plenæ solitudines. Interdum calamitosis his temporibus, ubi ad preces Deo fundendas populus excitatur, adhibenda est hæc tragica expositio, verbi causa; De amissa Nicofia nuncius est acceptus, ita narret: Assur immanissimus Turcarum tyrannus, virga furoris & baculus iræ Domini, ita (eo permittente) percussit nos, regnat, & indies crescit impietas, triumphat dira crudelitas, regnum nobilissimum in tyranni potestatem redactum est; opulentissima vrbs, regni caput, Archiepiscopatus sedes capta est, sanctissima templa vastata; qui reipub. Veneta nomine regebat, primarij etiam illius regni viri miserabiliter obtruncati, violatae virginis: igne & flamma decor extinctus ciuitatis, casi innumerabiles homines, multi etiā captiui, vt haberent, vnde Christiani nominis hostes insultarent, Byzantium sunt perducti. Quibus rebus ante oculos positis, hortari poterit ad preces, atque etiam ad orandum pro illis, qui pro Christo fortiter occubuerunt.

De vitæ & morum imitatione.

Cap. XX.

BEATVS Basilius in extrema oratione in diuitias Beorum mores imitando exprimit, dum cogitationem eorum & sermonem proponit, qui mortuos nefariè compilant, nec ijs propter auaritiam iusta persoluunt. Si diuitiarum, inquit, es cupidus, nihil alijs facias reliqui fortunarum tuarum, omnia tua facito, omnia deporta, nè pecu-